

skelligheden kan blive en styrke, men hvor ensretningen og polariseringen truer, og hvor samtalen er en nødvendighed derfor.

Regering og Folketing kan ikke redde højskolerne, det kan kun højskolerne selv, og banen er kridtet op. Der er i dag lige så meget brug for åndelig vækkelse, kraft og almen dannelse, som da skolerne blev dannet, og man burde tage udfordringen op. Man er en fri skole, og det bør man sætte streg under. Jeg tror, det er vejen til at få flere elever.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Jeg beder lige ordføreren blive stående et øjeblik. Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først hr. Thomas Krog.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Britta Schall Holberg med hensyn til bemærkningerne om, at et af problemerne kunne være skiftende regeringers prioriteringer. Jeg synes altså, det er en pudsigt situation her, at der kommer nogle anbefalinger fra regeringens eget Højskoleudvalg, og så skal vi egentlig stå bagefter og argumentere for dem.

Kl. 20.45

Det, jeg vil spørge om med hensyn til regeringens prioriteringer er: Er det virkelig et problem her, at det, højskolerne står for i dag, ikke er på den politiske dagsorden? Alt det her med at få folk hurtigt igennem, ud på arbejdsmarkedet, ud at lave noget går jo i den stik modsat retning af det, højskolerne står for. Er det det virkelige problem?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Ja, det synes jeg er et problem, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke alene – og det er måske det, der bliver fisket efter at jeg skal svare – er denne regerings problem. Nej, der er mange tidligere undervisningsministre, som af mange forskellige og helt evidente grunde har sagt, at man ønskede de unge hurtigere igennem. Men det er jo klart, at det giver sig udslag hos vejledere på de forskellige uddannelsescentre, når de hører, hvad skiftende undervisningsministre siger, og så vejleder de selvfølgelig uden om højskolen.

Det mener jeg er et af højskolens største problemer, og det er i øvrigt også noget af det, som vi har drøftet i Højskoleudvalget. Jeg har selv

haft fornøjelsen af at sidde i det udvalg. Derfor er jeg meget glad for, at undervisningsministeren for det første har sendt et brev ud til disse vejledende centre om at være venlig at være opmærksom på, at der også er noget, der hedder højskoler, og for det andet at det arbejde med at intensivere vejledningen om højskolerne bliver fortsat. Jeg tror faktisk, det er her, en af nøglerne til at skaffe nogle flere elever er.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg vil godt takke Venstres ordfører for, at vi i hvert fald når frem til en fælles forståelse af en del af det problem, vi står med her.

Så vil jeg godt spørge, hvad der er den bedste måde at løse det problem på. Er det, at man sender et brev ud til vejledningsteamene? Eller er det et spørgsmål om, at man måske skal bevæge sig væk fra det, der er lagt op til om at straffe unge, som jo udvikler sig gennem andre ting, herunder højskoler, på deres SU, hvis der går for lang tid?

Er det ikke noget, der peger i en fuldstændig anden retning, noget, der er meget, meget vigtigere end et brev, der kommer fra ministeren?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Altså, nu er vi nogle, der har lagt meget vægt på, at ministeren udsendte et sådant brev på et tidligt tidspunkt i år. Jeg vil ikke sige, at det er helt ligegyldigt, at ministeren skriver ud til en institution, at man fra regeringens side ønsker, at der vejledes til højskoler, for det er jo et signal, men det er også vigtigt, at der arbejdes videre med den indsats. Et brev gør det ikke alene, det er jeg sådan set helt enig i, men det er vigtigt, at de signaler udgår til vejledningssystemet, at regeringen lægger vægt på, at der også vejledes til højskoler, fordi Venstres gruppe i hvert fald mener, at det er vigtigt også at have et højskoleophold i bagagen, og at det kan være lige så kvalificerende som så meget andet.

Det falder jo meget godt i tråd med det arbejde, som er i gang i Undervisningsministeriet, om at drøfte reale kompetencer. Der er jo andet end karakterer, som vi har drøftet her i dag, der giver et menneske en kompetence i tilværelsen, og disse reale kompetencer diskuterer man jo hvordan vi skal måle både på europæisk plan og nu også i Undervisningsministeriet.